

ชื่อเรื่อง การค้นคว้าแบบอิสระ เชียงรายกับการพัฒนาที่ยั่งยืน : การคาดการณ์
สำหรับอนาคต

ชื่อผู้เขียน นายชัชวาลย์ ชัชวรัตน์

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พันธุ์สุรย์ ลดาวัลย์ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เกียวกิ่งแก้ว กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัน อมมานราชธน กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง เชียงรายกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การคาดการณ์สำหรับอนาคตเป็นการวิจัยโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) และใช้เทคนิควิธีการวิจัยแบบ EFR (Ethnographic Futures Research) คือ การสัมภาษณ์เชิงมานุษยวิทยาตามแนวใหม่เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่กว้างเกี่ยวกับการพัฒนา เชียงรายในอนาคตอีก 24 ปีข้างหน้ารวม 3 ภาพด้วยกัน คือภาพอนาคตในแง่ดี ภาพอนาคตในแง่ร้าย และภาพอนาคตในแง่ที่เป็นไปได้มากที่สุด ในการศึกษาเรื่องนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม รวม 18 ราย คือกลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มนักธุรกิจและผู้มีชื่อเสียงทั่วไป และกลุ่มอนุรักษ์ หัวข้อที่สัมภาษณ์ประกอบด้วย 12 หัวข้อ ที่เกี่ยวกับเชียงรายในด้านประชากร การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การจราจร การท่องเที่ยว สื่อมวลชนท้องถิ่น การศึกษา พุทธศาสนาและความเชื่ออื่น ๆ เทคโนโลยี และเอกลักษณ์ของ เชียงราย หลังจากสัมภาษณ์แล้วได้นำข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อสรุปถึงการพัฒนา เชียงรายในอนาคตในภาพรวมที่เป็นไปได้มากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบทัศนะของบุคคลชั้นนำของ เชียงราย เกี่ยวกับการพัฒนา เชียงรายในอนาคต ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบทางสังคม และวัฒนธรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของ เชียงราย เพื่อเสนอเป็นแนวทางนำไปวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดต่อไป และเพื่อเป็นการนำเอาวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสังคม และการวิจัยเชิงอนาคตที่ชื่อว่า EFR มาใช้ให้แพร่หลายในวงวิชาการของไทยต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ได้ภาพรวมอนาคตในแง่ที่เป็นไปได้มากที่สุดของเชียงรายในอีก 24 ปีข้างหน้า มีดังนี้

ประชากรของเชียงรายจะเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่เหมาะสม อันเนื่องมาจากประสิทธิภาพในการคุมกำเนิดตามแผนที่วางไว้ คุณภาพชีวิตจะดีขึ้น การศึกษาจะได้รับอย่างทั่วถึงและสูงขึ้น โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ สามารถพัฒนาแรงงานให้ตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างกว้างขวางลักษณะสังคมจะเป็นแบบผสมผสานระหว่างภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลางและภาคใต้ และมีชนกลุ่มน้อยจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า และลาว เข้ามาทำงานประเภทไร้ฝีมือมากขึ้น การปกครองท้องถิ่นจะพัฒนาในเชิงที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถตอบสนองต่อสังคมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี การปกครองในส่วนภูมิภาคจะปรับเปลี่ยนบทบาท เป็นการกำกับดูแลการประสานงาน และให้ความช่วยเหลือในด้านเทคนิควิชาการแทนในด้านเศรษฐกิจ เชียงรายจะเป็นประตูสู่สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ (ไทย-พม่า-ลาว-จีนตอนใต้) เนื่องจากมีระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวก เอื้ออำนวยต่อการติดต่อค้าขายระหว่างกันทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ รายได้ส่วนใหญ่จะมาจากการท่องเที่ยว ทั้งการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านสิ่งแวดล้อมของเชียงรายจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ การควบคุมมลพิษต่าง ๆ เช่นขยะน้ำเสีย อากาศ และเสียง รวมทั้งระบบการจราจร ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากมีการวางแผนแก้ไขปัญหาในเชิงอนาคตที่ดีและมีวิสัยทัศน์ที่จะกว้างไกล ในด้านสิ่งแวดล้อมชนท้องถิ่นจะมีบทบาทในการสะท้อนปัญหาของประชาชน และมีจรรยาบรรณในการเสนอข้อมูลข่าวสารในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดกับภาคราชการ

ด้านวัฒนธรรมประเพณีจะได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาให้เหมาะสมกับภาพแวดล้อมและมีความหลากหลายอันเนื่องมาจากมีการเคลื่อนย้ายประชากรมาจากภาคต่างๆ ของประเทศ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาโรคเอดส์ และปัญหายาเสพติดจะสามารถควบคุมได้ไม่ให้เกิดความรุนแรงส่งผลกระทบต่อประชากรในสังคม ในภาพรวมเชียงรายจะยังคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไว้ได้ โดยมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมแบบผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นกับภูมิภาคต่าง ๆ โดยสรุปแล้วภาพรวมในอนาคตของเชียงรายจะมีแนวโน้มเป็นไปในทางที่ดี

Independent Study Title: Chiang Rai and Its Sustainable
Development : A Prognosis for the Future

Author : Mr. Chatchawan Chatchawarat

M.A. Political Science

Examining Committee :

Assoc. Prof. Dr. M.L.Bhansoon Ladavalya Chairman

Assoc.Prof. Somsak Keawkingkeo Member

Assist. Prof. Dr. Tanun Anumanrajadhon Member

ABSTRACT

The independent study entitled "Chiang Rai and Its Sustainable Development : A Prognosis for the Future" is a qualitative analysis employing an Ethnographic Futures Research (EFR) technique. It is an anthropological study aiming to obtain qualitative data related to Chiang Rai and its sustainable development the next 24 years. It is based on configuration of three scenarios: optimistic, pessimistic, and the most probable. In this study, the purposive sampling was made of 18 persons, who were divided into 5 groups, that is, government and state enterprise officials, scholars, politicians, businessmen and elites, and conservationists. An interview covered 12 domains related to Chiang Rai in terms of population, administration, economy, society, environment, traffic, tourism, local mass media, education, Buddhism and other beliefs, technology and city identity. The findings resulted from data analysis can be presented in the conglomerate most data were analyzed in order to find out the most probable alternative futures for

Chiang Rai. It is designed to know opinions of elites in Chiang Rai with regard to alternative futures for their city. In addition, this study is aimed at finding social and cultural consequences that might happen in the future, as a result of Chiang Rai's drastic growth. It is hoped that the result of this research will give some alternatives and suggestions to government agencies in making a strategic plan for Chiang Rai development. It is purported to present qualitative and ethnographic approach for implementation in Thailand's academic circle.

The population of Chiang Rai will increase in the suitable ratio caused by the efficiency of "birth control planning". People will have a better quality of life, and high education can be attained especially knowledge about modern technology. They can also be trained for needed laborskills for the economic development. The typical social characteristics will be mixed between the north, the north eastern, the central and the southern of Thailand. Many of the minority groups of people from our neighbors such as Myanmar and Laos came to our country for unskilled works. Local government will be strengthened and more responsive to local and social needs. The provincial government will change its role to support, coordinate and assist in the technical matters instead. With respect to economy, Chiang Rai will become the gate of "the Economic Quadrangle" (i.e. Thailand, Myanmar, Laos, and Southern China) because Chiang Rai is a center of transportation networks ranging from land, water, and air links, which is very useful for the business. The big part of income comes from tourism not only in the province itself but also in its neighboring countries. The environments in Chiang Rai will be developed both for the conservation and development of forest resources, tourist resources and the pollution control such as litter, water air and noise pollution as well as traffic problem Will be effectively contained.

The local mass media will play the role in reflecting people's problems and will have more ethics in presenting news creatively. It will have more say in solving the problems of the government sector. Tradition and culture will be conserved and developed in line with the environment. They will become more pluralistic because of the movement of population from other parts of the country. The problems of crime, prostitution, AIDS, and drugs will be put under control. Overall speaking, Chiang Rai will be able to conserve its own cultural heritage. Chiang Rai's culture will be the mixture of local culture and other regions. As a whole, many of the respondents were rather optimistic with Chiang Rai in the future.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai University